וצר. ואמ"ל לומרים האל שמים יכוי שיש בו מ' אומיות נגד מ' יים שהיה בי ביטול מלאכה לעם כגון ר"ח וח"ה קורין ד'. פירש"י שבר"ח אין הנשים וצר. ואח"ל לומרים האל שמים יכוי שיש בו מ' אומיים אין מפטירין שישין מלאכה (°) ומה"ט אין מפטירין

הגדה ינהגו לעשות כך אחר שקראו בתורה אבל כשמוציאין אותו אומר ד הש"ד (ז) גדלו והקהל אומרים רוממו כו' אב הרחמים [הוא] ירחם עם עמוסים יכו׳ וי״ל לומר על הכל יתגדל (מים פייד וטור ומהרויד) וכן נוהגין מיו"ע ובשבת ויש להחוק התוכה ה בימין (מהרייל) וכשעולה הרחשון לקכות בימין (מהרייל) וכשעולה הרחשון לקכות היו"ע ובשבת היו להרוך ביתין שנתן תוכה וכי (כל בה:

לכות קריאת שבו יבו יי סעיפים: מלה סדר קריאת התורה ביום כ' וה'. יבו יי סעיפים: מלה סדר קריאת התורה ביום כ' וה'. יבו יי סעיפים: ל * א בשני (מ) ובחמישי ובשכת במנחת א! קורין מוסיפים מל שלשה אין פוחתים מהם (א) א ואין מוסיפים (וו) שלשה אין פוחתים מהם (א) א ואין מוסיפים עליהם ואין מפטירין בנביא: הגה (ג) ואם היי שני חתנים בצ"ה יוס ישראלים ב ב1 מותר להוסיף לקרות די דלדידהו היו (ב) כייש שמותר לסוסיף (מרדבו פ' הקורא עומד והגהות מיימוני פ' י"ב מהית) ונכפס דה"ה ג לשני בעלי ברית די"ט שלהם הוא כדלקמן סי תקנ"ט ודין שבת

אחת קריאת הפרשה בלבור לשנת הבאה קורין אותה פרשה עם הפרשה השייבה

מתו קריתו הפנים לנכל למנו שנהש קרין מתוש פנינה לעיון היספה):

(מוקס שנה (אור זרת) ועי לקמן קרי (למיק) ורפיב לעיון היספה):

ג (ג) ג'י בהן קורא בתורה ראשון ואחריו לוי ואחריו ישראל:

ד המנהג הפשום שאפילו כהן עם הארין קודם לקרות
לפני חכם גדול ישראל ה והוא שהכהן יודע לקרות: מיסי לס יוכל לקרות עס סט"ן ה מלס (ס) נמלס סגי ככך כללקתן פיי קלייע (אבודרהם) שאם אינו יודע לקרות האיך יכוד על התורה: (אבודרהם) שאם אינו יודע לקרות האיך יכוד על התורה: ה (ד) ואם מ"ת פתוח והכתן קורא את שמע "אינו רשאי

°עני שד"מ בייד סיי רל"ט ריב"ל מיי גיטין ומיצ ח"ב סיי סיט ובס׳ רצוף אהבה תקצ"ט ור"י הלוי ס" כ"ט ל' ובמ"צ ח"ב סי' תקס"ו ס"ו ועמ"ש ס"ו

ירושלמי משה תיקן לישראל שיהיו קורין [בתורה בשבתות ובי"ט ובחולו של מועד וכו׳ עזרה תיקן להם לישראל שיהיו קורין] ג' בב"ה ובמנחה עכ"ל ול"ע דחיי במרובה שהלכו ישראל ג' ימים בלא תורה בימי משה עמדו הנביאיי שביניהם ותחנו שיהיו קורין בב' וה' ונשבת ועור' תיקן במנחה והתום' רפ"ב דברכית כתבו גם כן שעור׳ תיקן קריאת התורה והקשה הב"ח עליהם בסי' תרפ"ה מההי' דמרובה וכו' ואפשר לומר דהתום' לא נחתו לדקדק בזה ועיקר קושיתם כיון דתקנת נביחי היי א״כ ל"ש לומר (°) דקרא יהיו אחא להורות על כך והא דכי הרי"ף שעור' מיקן בבי והי היינו מנין הקרואי כדאיי בגמ' (°) ואייכ

משה תיקן מנין הקרוחים בשבת וי"ט ור"ח וח"ה וכ"מ ברמב"ם פר"ב מתפל' ובסמ"ח סי' קמ"ט: א. זאין פוסיפין. משום ביטול מלחכי לעם: ב. מותר החוסיף. וחין נוחגין

נגרי שער" תשוכה קלח (ל) ובחמישי, עבחיט שכתב גירסא מושעת כוי וליתא אלא שחסר בדפוס בדברי המג"א כמו שכתב ביד אפרים

בעיני) ואם בטלו פ׳ ויחי אין לקרותו עם לפיץ) וחם כפני פי יחדי שן מקרותו שם פי שמוח כי כשקורין כ' סדרות לריך לקרות חד גבר' מסוף הדרה רחשונה למחלת סדרה שניה כדי שיהיו מחיברין זה הין נכון לעשית בשני ספרים (רמ"מ ס" פ"ה): ה. מדה במדה. ומהרי"ל כ' דניהגין לקרותו אע"ש שהיני יודע לקרות כלל עם הש"ץ יל"נ (ד"מ) ועכביו לה נהגו לדקדק החריו ועמ"ש סימן קל"ט: ו. אינו רשאי. והפיי

רשות ותו דגם הרח"ש קאי על נתינת רשות של הכהן דוקה כדמשמע בהדי דקאי על ואם לתן רשות כו' משמע דלר"ע לא מהני רשות וג"כ א"ל דרב מעלי יתורה הוח ביה על כל העולם וכן רב הווא ע"ב אין למדין ממנו דהא התלמוד לא תלה דבר זה אלא במה שחיה העולי כייפו להו ופשיעא שאין כייפי לאדם כמו לנסים של ישראל ") וג"ל דר"ע ור"י ס"ל כיון (") דמ"ר חלבו שם בגמי להריהן מי פ" אחר הכהן ולוי מ"ח הממונים פרנסים על הלצור כו' הרי הרי הרי למשים של ישראל ") וג"ל דר"ע ור"י פרנסים על הלצור כו הלצור כו' הרי לחש"ב שהוא מ"ח ופרנס אין קורי אלא אחר ההן ולוי וא"כ לא ס"ל כההיא דרב וביותיה פסק ר"ע ור"י עלמו הביא אח"ב ספר המנהיג" דרחב דר"י הביא להיי מהא ולפ"ו גם רשות דבהן לא מהני: (ד) אם ב"ת פתוח בו". בס" ס"ו הכרעתי דים להקל באם עוסק בברכת ק"ש ע"ש וא"ל במקום

באר הימב

הנ"ה מהרו"ל ומהרב"ל שננה"ג: (ז) גדלו, לרוך להגניה הס"מ נשטה שאומר שמע ונרי אחד ונרי גדלו ונרי גדלו ונרי גדלו ונרי גדלו ונרי ב"ה. מ"ס מ"א:

קלדה (מ) ובחברשי עיון מ"א שתמה על הר"ף שכתב כשם הירושלמי שמשה מיקן לשראל שיהיו קורון בני והי יכרי ע"ש. ווניסמ מועעת מדמנה לו להמ"א ועיין בהר"ף שלפנוע ועיין מהר"י הלוי כ" כ"ע: (ני ע"ש. ווניסמ מעל ב"ה מועעת מדמנה לו להמ"א ועיין בהר"ף שלשה. ואם בעל ב"ה מים ב"ל לקרות ב"ם ג' שלשה. ואם בעל ב"ה מים ב"ל המוע ע"י אונם יכל לקרות ב"ם ג' שלא ילט ג' ימים בלא

כן [לבום יבכ"ה]: ג. לשני בעלי בריה.

וכתקון ישטכר דדוק, בחמן ס"ל הכי ומ"מ אין לנהוג כן (כ"ה) לך בש"ו שבה. וה"ה אם התחילו ולא סיימו מחמת קטט אבל אם

היו ב' מחוברין באותו שבת שבטלו אין קורין בשבת הבאה ג' דלא מלינו לעולם שקורין ג' וא"ל יקראו ב' לכל הפחות דאין תקנה

לחלאין (ובסגמ"ל כתוב ע"ו ולא נראין דבריו

קלה פעיף א' איתא בריף. כין כריף ככ מס חלפון מכס הקן כריה ושכת וייט וחותיה ושרה הקן כני וכי וכמוחס וכר א' איתא בריף. כין כריף ככ מס חלפון מכס הקן כריה ושכת וייט וחותיה ושרה הקן כני וכי וכמוחס

מחצות השקל

(בפירס"ו): (ב) ואם היו ב' התנים בו' במרדכי פ' הקורת ב"כ בשם רילב"ת ח"ל נראה בעיני דהוה כמו מועד כדאמריי בכתובות בפרק קמא 3 דמדמ' חתן למועד יימי מועד שלו חשיב רגל כי היכי דאמרי׳ אעפ"י שאמרו אין אבלות במועד אבל דברים שבלינעי נוהג הכי נמי בחתן דאין נוהג בו אבילות עכ"ל משמע מזה דכל ימי המשתה הוא שוה ליים חופתו דהא בכולהו לא נהיג אבילות כדאיתא בפ"ה דכתובות ועמ"ם בסי׳ קל"ה ס"ד ותימה לי סיאך מדמה רילב"א מועד דיחיד דהיינו החתן למועד דכל ישראל ואדרבה מוכח מיפכ' דהא הטעם דאין מוסיפין הוא משום ביטול מלאכת העם כמ"ש בסמוך ובזה מה יישיל מועד של החתן כיון דלכל הקהל יש ביטול מלאכי ולהם אין מועד דהא רילב"א גופיה כ' שם דאם אין שם (°) אלא חתן א' דאין קורין ד' כיון דלא חוה מועד אלא לחתנים גופייהו ולא לאחרים ה"נ למעם דביטול מלאכה יש היוק לעם ותו דא"כ מפטיר נמי יקרא כיון דלדידיה הוה י"ט אלא ודאי דלא אולי בתר דידיה וע"כ אין החתן הורא הפטר' ורמ"א דימה לוה עוד בעלי ברית כו׳ וכתוב בלבוש דחין נוסגין כן ונ"ל דשפיר עכדי דלא נהיגי כן: (ג) כהן קורא כוי. בטור כתוב דמשמע

ולסכת כרכי

שבישב

ומופלג שיכול לקרות בפני כהן [וקשה] דהא מצינו בפ' הניזקון ⁴ דרב קרא בכהנא וכן רב הונא משום דכולי עלמא הוי כייפו להו (°) אבל רב עמרם כתב כל היכא דאיכא כהן לית ליה רשות לישראל למקרי קמוה אפ" הוא נשיא שבישראל וכ"כ רב נטרונאי דאפי כהן ע"ה קודם

לישראל ח"ח עכ"ל והאריך ב"י לחרץ זה דרב נטרונאי ורב עמרם מיירי בלא מחילת הכהן על בצודו זה אינו דא"ב היה לו לומר עד שיתן לו הכהן

חירה משא"כ כיום כי עשרת זקנים ע"ש: (ג) בי"ש. ואין ניהגון כן אחרונים: (ד) אם בשאי. וס"ה אם התהיל וא שי מתחת קטע אבל אם היו כי מתוברין גאיתו שבת שבעלי אין קורין בשבת הבאה בי דלא התייל ואו שלירן ב". וא"ל יקראו בי לבל הפחות דאין מקנה לחלאין. ואם בעלו פרשת ווחי אין לקרותו מלינו לעולם שקירין בי. וא"ל יקראו בי לבל הפחות דאין מקנה לחלאים שדים ביהיו מחוברין חם אין עם פרשת שמות דלריך לקרות חד גברא משוף שדרה לאשום לתחלה שדרה יעכשו אל נהגו לדקדק אחרון: נרון לעשות בשני ששרים ר"מ מינן ק" פ"ה. יש"ח שערת זקנים: (ה) בשארה יעכשו אל נהגו לדקדק אחרון:

וו"ט ע"ל רוש סי רפ"ב לענין הוספה: ב כ מקום שמפסיקים בשבת בשחרית שם קורין במנחת ובשני וחמישי ובשבת הבאה: הגה * 65 *) ד (ד) געלי פנק

מדברי הרח"ב שאם היה ישראל גדול